

Torsdag den 7. april 2011

64. gentager sit tilsagn om fortsat at udøve parlamentarisk kontrol med gennemførelsen af ENP, men også om at føre regelmæssige drøftelser med Kommissionen om anvendelsen af ENPI; glæder sig over Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens brede høring vedrørende revisionen af ENP og håber, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten også vil sikre, at der foretages en fuld og systematisk høring af Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af relevante dokumenter, som f.eks. handlingsplaner for ENP; opfordrer desuden til, at Parlamentet får aktindsigt i mandaterne for alle internationale aftaler, der forhandles om med ENP-partnerlandene i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF, hvorefter det fremgår, at Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren;

*

* *

65. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes og ENP-landenes regeringer og parlamenter samt Middelhavsunionens generalsekretær.

Anvendelse af seksuel vold i konflikter i Nordafrika og Mellemøsten

P7_TA(2011)0155

Europa-Parlamentets beslutning af 7. april 2011 om brugen af seksuel vold under konflikter i Nordafrika og Mellemøsten

(2012/C 296 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo og voldtægt som krigsforbrydelse ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2010 om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2011 om situationen i Egypten ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2011 om de sydlige nabolande, navnlig Libyen ⁽⁵⁾,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, på Den Europæiske Unions vegne om den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder den 25. november 2010,
- der henviser til erklæringen fra den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, på Den Europæiske Unions vegne om kvindernes internationale kampdag den 8. marts 2011,

⁽¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 83.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0095.

Torsdag den 7. april 2011

- der henviser til verdenserklæringen af 10. december 1948 om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed og 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn i væbnede konflikter,
- der henviser til, at FN's generalsekretær i marts 2010 udpegede en særlig repræsentant for seksuel vold i væbnede konflikter, og til FN's nye ligestillingsenhed (UN Women),
- der henviser til EU's retningslinjer om vold og diskrimination mod af kvinder og piger og EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter,
- der henviser til FN's Generalforsamlings konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984, og til Generalforsamlingens erklæring 3318 om beskyttelse af kvinder og børn i krisesituationer og væbnede konflikter af 14. december 1974, især punkt 4, som opfordrer til effektive forholdsregler mod forfølgelse, tortur, vold og nedværdigende behandling af kvinder,
- der henviser til bestemmelserne i De Forenede Nationers retlige instrumenter vedrørende menneskerettigheder, navnlig kvinders rettigheder, såsom FN's pagt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af andres prostitution, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling,
- der henviser til andre FN-instrumenter om vold mod kvinder, såsom Wienerklæringen og -handlingsprogrammet af 25. juni 1993 vedtaget på FN's verdenskonference om menneskerettigheder (A/CONF.157/23) og erklæringen af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder (A/RES/48/104),
- der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling af 12. december 1997 om forebyggelse af kriminalitet og strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder (A/RES/52/86), af 18. december 2002 om bekæmpelse af æresforbrydelser begået mod kvinder (A/RES/57/179) og af 22. december 2003 om afskaffelse af vold i hjemmet mod kvinder (A/RES/58/147),
- der henviser til Beijing-erklæringen og -handlingsprogrammet, der blev vedtaget på den fjerde verdenskonference om kvinder den 15. september 1995, og til Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet ⁽¹⁾, af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskonference om kvinder – Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10) ⁽²⁾ og af 25. februar 2010 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet (Beijing +15) – FN's handlingsplatform for ligestilling mellem kønnene ⁽³⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 19. december 2006 om en forstærket indsats i bekæmpelsen af alle former for vold mod kvinder (A/RES/61/143) og til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed,

⁽¹⁾ EUT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 11.

Torsdag den 7. april 2011

- der henviser til Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol, som blev vedtaget i 1998, særlig artikel 7 og 8, hvori voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, påtvungen graviditet og tvungen sterilisation samt enhver anden form for seksuel vold defineres som forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser og ligestilles med en form for tortur og alvorlige krigsforbrydelser, uanset om disse forbrydelser begås systematisk eller ej i internationale eller interne konflikter,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at kvinder har taget aktivt del i opstandene til fordel for mere demokrati, flere rettigheder og mere frihed i Nordafrika og Mellemøsten,
- B. der henviser til, at de siddende regimer i Libyen og Egypten har tyet til seksuelle overgreb som en del af konflikten omkring disse revolutioner, og at disse overgreb især har været rettet mod kvinder og gjort dem sårbare,
- C. der henviser til, at seksuel vold tilsyneladende bruges til at intimidere og nedværdige kvinder, også i flygtningelejre, og til at der er opstået et magttomrum, der kan betyde en forværring af kvinders og pigers status,
- D. der henviser til, at en libysk kvinde, Iman al-Obeidi, der på et hotel i Tripoli fortalte journalister, at hun var blevet gruppevoldtaget og mishandlet af soldater, den 26. marts 2011 blev tilbageholdt på et ukendt sted og nu er blevet anklaget for bagvaskelse af de mænd, hun har anklaget for voldtægt,
- E. der henviser til, at kvindelige demonstranter i Egypten påstår, at de er blevet udsat for mødomstest af militæret, efter at være blevet tilbageholdt på Tahrir-pladsen den 9. marts 2011 og efterfølgende tortureret og voldtaget, og at mødomstestene blev udført og fotograferet under tilstedeværelse af mandlige soldater; der henviser til, at nogle egyptiske kvinder vil blive retsforfulgt ved militærdomstole, hvis det viser sig, at de ikke er jomfruer, og at visse er blevet truet med prostitutionsanklager,
- F. der henviser til, at voldtægt og tvangsprostitution i henhold til Genèvekonventionen betragtes som forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, når de udgør en del af en udbredt og systematisk praksis, og at de bør prøves ved Den Internationale Straffedomstol; der henviser til, at voldtægter nu også anerkendes som et element af folkedrab, når de begås med henblik på helt eller delvist at udrydde en målgruppe; der henviser til, at EU bør støtte bestræbelserne på at sikre, at personer, der har begået seksuelle overgreb mod kvinder og børn, ikke fortsat nyder straffefrihed,
- G. der henviser til, at der foreligger bevis for, at væbnede konflikter har uforholdsmæssig store og ganske særlige konsekvenser for kvinder; der henviser til, at kvinders rolle i fredsskabelse og konfliktforebyggelse bør styrkes, og at kvinder og børn i krigs- og konfliktramte områder bør sikres en bedre beskyttelse gennem deltagelse, forebyggelse og beskyttelse,
- H. der henviser til, at gennemførelsen af forpligtelserne fastlagt i FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1820, 1888, 1889 og 1325 er et anliggende af fælles interesse og ansvar for hver eneste FN-medlemsstat, uanset om denne er konfliktramt, donor eller andet; der henviser til, at der i denne henseende bør tages særlig hensyn til EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger, som blev vedtaget i december 2008, og EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter samt bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem, hvilket sender et meget stærkt politisk signal om, at Unionen prioriterer disse spørgsmål,

Torsdag den 7. april 2011

1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaternes regeringer til i kraftige vendinger at tage afstand fra brugen af seksuelle overgreb, intimidering og anden fremfærd særligt rettet mod kvinder i Libyen og Egypten;
2. fordømmer på det kraftigste de mødomstest, som den egyptiske hær har påtvunget kvindelige demonstranter, der blev tilbageholdt på Tahrir-pladsen, og finder denne praksis uacceptabel, fordi den kan side-stilles med en form for tortur; opfordrer Egyptens øverste militære råd til at tage øjeblikke skridt til at sætte en stopper for denne nedværdigende behandling og drage omsorg for, at alle sikkerheds- og hærstyrker får klare instrukser om, at tortur og anden mishandling, herunder tvungne mødomstest, ikke længere vil blive tolereret og vil blive undersøgt til bunds;
3. opfordrer de egyptiske myndigheder til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at bringe anvendelsen af tortur til ophør, undersøge alle tilfælde af krænkelse af fredelige demonstranternes rettigheder og sætte en stopper for retsforfølgelsen af civile borgere ved militærdømstole; er i særdeleshed foruroliget over rapporter fra menneskerettighedsorganisationerne, hvoraf det fremgår, at mindreårige er blevet arresteret og dømt ved militærdømstole;
4. henstiller til, at der indledes en uafhængig undersøgelse med henblik på at stille de ansvarlige personer til ansvar, navnlig hvad angår forbrydelser begået af Gaddafi, som er omfattet af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; mener, at de, der findes ansvarlige for sådanne handlinger, skal stilles til ansvar ved domstolene og at de modige kvinder, der stod frem om mishandlingerne, skal beskyttes mod repressalier;
5. understreger, at enhver bør være i stand til at udtrykke sine synspunkter om sit hjemlands demokratiske fremtid uden at blive tilbageholdt, tortureret eller udsat for nedværdigende og diskriminerende behandling;
6. er af den faste overbevisning, at de forandringer, der finder sted i Nordafrika og Mellemøsten, vil bidrage til at bringe forskelsbehandlingen af kvinder til ophør og til at sikre dem fuld deltagelse i samfundet på lige fod med mænd i overensstemmelse med FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW);
7. understreger, at det er nødvendigt generelt at sikre kvinders rettigheder inden for de nye demokratiske og retlige strukturer i disse samfund;
8. påpeger, at den rolle, som kvinderne spiller i revolutionerne og i demokratiseringsprocesserne, bør anerkendes, og at der samtidig bør sættes fokus på de specifikke trusler, de udsættes for, samt på behovet for at støtte og beskytte deres rettigheder;
9. opfordrer EU's medlemsstater til på lang sigt aktivt og på såvel moralsk som økonomisk bæredygtig vis at fremme den fuldstændige gennemførelse af Sikkerhedsrådets resolution 1325 og oprettelsen af de heri fastlagte kontrolinstitutioner og -mekanismer på EU-plan, og opfordrer FN til at sikre gennemførelsen af resolutionen på alle internationale niveauer;
10. understreger, at der er behov for at prioritere menneskerettighederne i den europæiske naboskabs-politik (ENP) som en integreret del af demokratiseringsprocessen og for aktivt at dele ud af EU's erfaringer vedrørende ligestilling og bekæmpelsen af kønsbaseret vold;
11. understreger, at der er behov for at gennemføre princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder og støtte specifikke aktioner for at opnå en effektiv og systematisk kønsmæssig ligestillingstilgang i ENP-landene; opfordrer indtrængende regeringerne og civilsamfundet til at øge den samfundsmæssige inddragelse af kvinder, herunder bekæmpelsen af analfabetisme blandt kvinder og fremme af kvinders beskæftigelse og økonomiske uafhængighed for at sikre en betydningsfuld repræsentation af kvinder på alle niveauer; under-streger, at ligestilling skal være en integreret del af demokratiseringsprocessen, og at uddannelse for kvinder og piger endvidere skal opprioriteres, samt at dette bør inkludere udbredelse af kendskabet til deres rettigheder;

Torsdag den 7. april 2011

12. opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at sætte EU's politiske prioriteter vedrørende ophævelsen af dødsstraf, respekten for menneskerettighederne, herunder kvinders rettigheder, og respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder såvel som ratificeringen af en række internationale juridiske instrumenter, bl.a. Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og konventionen af 1951 om flygtninges status, øverst på dagsordenen for drøftelserne med de sydlige ENP-lande;

13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

EIB's årsberetning 2009

P7_TA(2011)0156

Europa-Parlamentets beslutning af 7. april 2011 om Den Europæiske Investeringsbanks årsberetning 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EIB-Gruppens årsberetning for 2009 (aktivitetsberetning og beretning om virksomhedsansvar, finansberetning og statistisk beretning),
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2010 om Den Europæiske Investeringsbanks årsberetning 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om årsberetningerne for 2007 fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om EU 2020 ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A7-0073/2011),

EIB's nye vedtægter

1. glæder sig over ændringerne som følge af Lissabontraktaten, der indebærer mere fleksibilitet i EIB's finansiering, herunder erhvervelse af kapitalandele som supplement til bankens normale aktiviteter, muligheden af at etablere filialer og andre enheder for at regulere de såkaldte særlige aktiviteter og yde bredere faglig bistand og styrkelse af revisionsudvalget;
2. minder om ændringerne som følge af Lissabontraktaten, der klarlægger målsætningerne for EIB's finansiering i tredjelande, som skal underbygge de overordnede principper for EU's forbindelser med den øvrige verden, jf. EU-traktatens artikel 3, stk. 5, og i henhold til denne garanti skal understøtte de målsætninger med EU's optræden på den internationale scene, som er fastsat i EU-traktatens artikel 21;

⁽¹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 135.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 147.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0223.